

योग्यं यद् यद्य तत्तस्य प्रतिपादयेत् । ततः पुस्तकलेखन-
प्रकारस्तद्गानविधिषु विस्तरेणोक्तस्तत्र दृश्यः । विद्योपयो-
गिद्व्यादिदानेऽपि विद्यादानं भवति यथोक्तं हेमाद्र्या-
देवीपु० “आत्मविज्ञानसारेण विद्यादानं करोति
यः । असाध्यं फलमाप्नोति आस्यदस्यं न संशयः ।
स्त्री तथा नेन विधिना विद्यादानफलं लभेत् । भर्ता चैवा
मनुजाता विधवा च तच्छिष्ये” । विधानमाह “विद्या-
धिने सदा दद्याद् वस्त्राभ्यङ्गञ्च भोजनम् । कृत्तिका
सुदकं दीपं यन्मासैलं विमान सः । लेखनीतटितं
तीक्ष्णं मयीपातन्तु लेखनीम् । दत्त्वा तु लभते वत्स !
विद्यादानमनुत्तमम् । पुस्तकभरणं दत्त्वा सुप्रमाणं
सुशोभनम् । विद्यादानमवाप्नोति अक्षयवन्तश्च बुद्धि-
मान् । यन्मकं त्वासनचैव दृष्ट्वासनमवापि वा ।
विद्यावीचनशीकाव दत्तं भवति राज्ञदम् । अश्विनं
नेत्रपादानां दत्तं विद्यापरायणे । भूमिर्दृष्टुं
जैत्रश्च सगैराश्वफलप्रदम् । यस्य भूम्यां स्थितो नित्यं
विद्यादानं प्रवर्तयेत् । तस्यापि भवति सगैराश्वप्रभावात्
संशयः” । “येऽपि पत्नं मयीपालं लेखनीं सम्युटादि-
कम् । दद्याुः शास्त्राभिवृत्ताय तेऽपि विद्याप्रदायिनाम् ।
यानि लोकान् शुभान् सत्ताः पुण्यभाजो नराधिप !” ।
नन्दिपु० “विद्यादानमवाप्नोति प्रदानात् पुस्तकस्य च ।
शिल्यानि शिष्येद् वस्तु पौष्टिकरीकफलं लभेत् । शिल्प-
भाण्डप्रदानेऽपि तद्विद्यादानं फलम् । अङ्कितेषु
प्रदत्तस्य तथा ज्ञत्वा निवारणम् । विद्यादानफलं
प्रोक्तं नाम कायां विचारणा । पापदत्तस्य च तथा दत्त्वा
चैव परां नतिम् । विद्यादानफलं प्राप्य सगैरल्लोके
महीयते । वेग जीवति भाण्डेन तस्मै तद्भाण्डदायकः ।
सर्वकामसम्पन्नश्च यज्ञस्य फलमनुते” विष्णुधर्मो० ।
तत्रैव स्कन्दपु० “विद्यादानोपक्रमे “पुस्तकभरणं
दत्त्वा बहूजं तत्प्रमाणतः । तदासनं वितानं वा
शिवलोकं महीयते । यः श्रीपथं बहुभूतं निम्नश्चातं
सुलक्षणम् । दद्यात् सम्युटकं ज्ञत्वा चरण्या वापि नि-
मित्तम् । शिवज्ञानाभिवृत्ताय तदध्ययनहेतुना । सु-
दृष्ट्यं फलकं वापि विद्यादानफलं लभेत् । यः सौवर्णं
सुवस्त्रं सर्वरत्नोपशोभितम् । उपिधानं सकम्पूषं
विद्याकोशसमाश्रयम् । कारयेद्वापि रौप्येण ताक्ष्येण चतु-
रङ्गम् । काञ्चारकूटं लोहं वा दाहवंशादिनिर्मितम् ।
सकपायातिरक्तेन चर्मणाभिनिवेष्ट्य वा । प्रसन्नचित्त

मठयेत् विद्यादाने नवं गृहम् । सुदृढं कटकोपेतं
ददत्तान्ननिवेशनम् । कुशोत्तामकसंयुक्तं विद्यावर्ति-
करणकम् । एवं विज्ञानसारेण कारयित्वा गृहं
नृपः । विद्याविज्ञानं तत्र संपूज्य विधिवद्विधुः ।
तस्मिन् पुण्याहशब्देन विद्याकोशगृहं न्यसेत् । एवं
यः शिवविद्यायः कुशोदायतनं शुभम् । स सक्तः पा-
तकैः सर्वविद्यादानफलं लभेत् । विद्यामण्डलकं ज्ञत्वा
विद्याव्याख्यानमण्डपे । तत्राभ्यर्च्य शिवां विद्यां तदु-
व्याख्यां शृणुयात्ततः । सोऽपि याति शिवज्ञानं कार्य-
कारणमन्वितम् । अनेन विधिना ज्ञानं यः शृणोति
प्रवर्ततः । स साक्षात्प्राप्य सौख्यं देहान्ते सुक्ति-
माप्नुयात्” । तत्रैव देवीपु० “तस्मात् सर्वप्रयत्नेन
विद्या देया सदा नरैः । इहैव कीर्त्तिमाप्नोति मृतो
जाति परां नतिम् । यस्तु देवा गृहे नित्यं विद्या-
दानं प्रवर्तयेत् । स भवेत् सर्वलोकानां पूज्यः पूज्यपदं
प्राप्ते” । बराहपु० “लेखापयित्वा तस्मात् देवं शुभ-
वते सदा । तपस्विने, धर्मरते प्रविपाकनतत्परे । वस्तु-
युग्मेन संवीतं पुस्तकं प्रतिपादयेत् । वाचकं पूजयेद्वापि
वस्त्राभ्यङ्गारभूषणैः । अनेनैव विधानेन विद्यादानफलं
लभेत्” ।

विद्याधनं न० विद्याया लब्धं धनम् । विद्याया लब्धे “उप-
न्यस्ये तु यज्ञस्य विद्याया पणपूर्वकम् । विद्याधनं तु त-
द्विद्यात्” इति, “शिल्पादात्सिध्यतः प्राप्तं सन्दिग्ध-
प्रतिनिर्णयात् । अज्ञानसंशयोक्ते दातुं प्राध्ययनात्तु यत् ।
विद्याधनं तु प्राक्तः” इति “शिल्पिष्वपि हि धनोऽयम्”
इत्युपक्रम्य “परं निरस्य वादेन विद्याया द्यौतपूर्वकम्” ।
विद्याधनं तु तद्विद्यादित्युक्ते च धने ।
विद्याधनविभागे विशेषः “विद्याधनं तु यद् यद्य तत्त-
त्तैव धनं लभेत । कुटुम्बं विभ्रयाद् आश्रयो विद्या-
मधिगच्छतः । कामो महीयसां तत्र यदि विद्याहृत्पात्रिनः”
दायमाणदायतपश्चै तद्भागं विद्याधनात्तज्जात् स लभेतेता-
मृतो हन्” इति पाठः । दायभा० नारदवाक्ये
“देवं वैद्येन तद्वनम्” पाठः । “परमश्रीपयोगेन
विद्या प्राप्ताऽन्यतस्तु भव । तथा लब्धं धनं यस्तु
विद्यालब्धं तदुच्यते दाय०त० आत्मायनः । “सम्पतः
पितृमातृकुलव्यतिरिक्तात्” इत्यु० । “नाविद्यानां तु
वैद्येन देवं विद्याधनात् कश्चिद् । समविद्याधिकानां
न देवं वैद्येन ताज्जम्” “कुले विनीतविद्यानां आतस्यां